

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Quomodo in lapide australe punctum, vel septentrionale cognoscatur.
Cap. XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

*Ferrum à magnete contactum vim alteri ferro con-
ciliare.* CAP. XXXIII.

FERRVM magnetē contactū, ex eo contactū vim eandem magnetis suscipit, vt ferē idem fiat intrahendo, pellendo, seque ad polum vertendo. Sic ferrum liberum possum, fricitur australi lapidis parte, vltro se ad Septentrionē recipiet, si mox eandem australē lapidis partem ostenderis, vertitur illico ad Austrum. At si eo ferri contactū aliud ferrum tetigeris, se ad Austrum recipiet, ostensōque eodem ferri puncto, ad Septentrionē voluitur. Nec solum vis hæc in secundum ferrum transmittitur, sed in aliud, & aliud ex proportione virium magnetis, nam si præpollentis erit virtutis, usque ad octauum, & decimum ferrum transmittitur.

Vis in ferro recepta ex præpollentiori diluitur.

CAP. XXXIV.

ID quoque tamen præmonendum duximus, vim in ferro receptam, non illam stabilem, perpetuamque opinabere, sed præpollentiori exui, & indui hac noua. Ut ferrum ex septentrionali ignavi magnetis parte contactū, si eandem ferri partem australi valentioris adfricueris, euanscit, obtunditurque vis pristina illa se ad Austrum vertendi, sed australē adsumet, nec inuito Septentrionē obuertitur. At si magnetum vites æqua lance libratæ fuerint, inebriantur, effuscanturque adeò, vt neque ytramque recipient, vel neutram habeant.

Quomodo in lapide australe punctum, vel septentrionale cognoscatur. CAP. XXXV.

INTER alios, quo supra memorauimus, modos, hunc quoq; docebimus, & fortasse cæteris præstantiorem, quomodo vero arcticum, antarcticumq; punctum cognoscemus. Ex gemmarum rotis magnetinus lapis rotundetur in sphæram, expoliaturque, concinnetur mox ferrum gracile, cuius longitudo par sit pilæ axi, idque supra

supra lapidem imponatur: nam se recipiet & insinuabitur super transuntem lineam per australia, & borealia puncta. Signato lineæ situm super lapidem, leui tintura: ex altera lapidis parte eadem operaberis, & vbi quieuerit supra pilam, candem lineā ducito, idem tertio, & quarto operaberis, in umbilico, vbi lineæ signatae se decussabunt, coierintque ea erunt puncta polaria. Poterimus & hoc artificio eandem inuenire. Frange acum tenuem, partemq; minorem supra eandem pilam ponito, & moueto eam, nam vbi ad præcisum punctum septentrionale peruerterit, erigitur illico acus non sine adstantium admiratione, & perpendicularis stabit super illud, & quo usq; non atrolletur, eam moueri huc illic ne peitædescat, nam vbi illud inuenieris, inuenisse non parum lætaberis.

Quomodo ferrus obelus nautica pyxidis confricetur.

C A P. XXXVI.

SCIO nonnullos anxios torqueri, modū expectando, quo ferreus obelus in nautica pyxide magneti confricetur, vt se ad septentrionalē polum conuertendī vim suscipiat. Quod fiet hoc pacto. Vbi puncta in lapi de inuenimus, vt paulo ante diximus, leui mallei iectu puncta percutiuntur, & tunc pilis loca rigebunt, quibus si ferream acum perfricabis, illico virtutem nanciscitur se ad polos vertendi. Id tamen admonendum, quod si ferrum ad Boream verti desiderabis, australē lapidis partem admouendā esse, sed si ad Austrum, borealem adhibe: nam vbi liberum in æquilibrio steterit, ad prædictas cœli facies se conuertet. Sed vt vehementius rem peragat, & præcisius suo fungatur officio, aliquas regulas adiungemus, quas docuisse nō erit inopportunum. Si vtramq; lapidis partem malleo percutes, vt vtraque ex parte pili inhorrescant, vt vtriq; ferrei obeli parti inhaerescat, ferrū citius sua munera obibit. Præterea maxima est diligentia attendendum, postquam ferrū magneti adfricatu pilos receperit, nullo alio ferro, vel magnete tangatur, immo ab his longè custodiatur, sed capsula claudatur, nā aliorum cōtactu inebriatur ferrum